

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΣΑΧΝΙΝ

Τήν Τετάρτην, 8^η/21^η Σεπτεμβρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατά τήν ἐορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἀναμιμνήσκειται ὅτι ἡ Θεοτόκος εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀτέκνους γονεῖς αὐτῆς Ἰωακείμ καί Ἄνναν καί πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὅλην, διότι ἐξ αὐτῆς ἐτέχθη κατὰ σάρκα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Ἡ ἐορτὴ αὕτη ἐωρτάσθη εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα τῆς πόλεως Σαχνίν τοῦ Βορείου Ἰσραήλ, περιοχῆς Ἄκκρης – Πτολεμαίδος, εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, μεγαλοπρεπῆ καί παμμεγέθη, ἀνεγερθέντα ὑπό τῆς Κοινότητος τῆ σημαντικῆς οἰκονομικῆς συμβολῆς τοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ ἐορτὴ ἐτελέσθη διὰ θείας Λειτουργίας, τῆς πρώτης εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν μετὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἐγκαινίων, τὴν ὁποία ἐτέλεσεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τοῦ π. Ἀρτεμίου, τοῦ π. Μελετίου, τοῦ π. Μαρκέλλου, πληθῶρας Ἱερέων τῆς περιοχῆς Βορείου Γαλιλαίας τοῦ Πατριαρχείου καί ἄλλων περιοχῶν, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ρωσικῆς προσκυνηματικῆς Ἀποστολῆς εἰς Ἁγίαν Γῆν (MISSIA) Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξάνδρου, τοῦ π. Ἦσσα Μοῦσλεχ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Δοσιθέου, ψάλλοντος ἐν χορωδίᾳ τοῦ ἐν Ἄκκρη Ἐπιτρόπου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου, συμπροσευχομένων ἐκπροσώπων τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὀσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου, τῆ τιμητικῆς παρουσίας τοῦ κ. Σάμερ Χούρη, υἱοῦ τοῦ κ. Σαήντ Χούρη, ἀμφοτέρων οἰκονομικῶν εὐεργετῶν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῆς πρῆν Δημάρχου τῆς πόλεως Βηθλεέμ κ. Baboon, τοῦ κ. Σεζάρ Μαρτζῆ, τοῦ θρησκευτικοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν Δρούζων κ. Ταρίφ, τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος εἰς Τέλ – Ἀβίβ κ. Κυριακοῦ Λουκάκη, τοῦ Πρέσβεως τῆς Ρωσσίας, τοῦ Πρέσβεως τῆς Λευκορωσσίας, τοῦ φιλοτεχνήσαντος τό ξυλόγλυπτον τέμπλον καλλιτέχνου κ. Μιχαήλ ἐκ Κύπρου καί ὁμάδων προσκυνητῶν καί πολλοῦ λαοῦ ἐκ τῆς τιμωμένης πόλεως Σαχνίν καί ἄλλων πόλεων τοῦ Ἰσραήλ ὡς τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας.

Ἐπὶ τῷ λίαν σημαντικῷ γεγονότι τούτῳ τῶν Ἐγκαινίων ὠμίλησεν ἡ Α.Θ.Μ., ὁ Πατὴρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διὰ τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ διὰ στόματος τοῦ π. Ἦσσα Μοῦσλεχ:

«Ὡς ἀγαπητά τά σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ καί ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς ἀύλας τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καί ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεόν ζῶντα», (Ψαλμ. 83, 2-3).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καί προσκυνηταί,

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ ἀξιῶσαντι ἡμᾶς σήμερον, ἵνα τελέσωμεν τά ἐγκαίνια τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου Ναοῦ ἐν τῇ ὠραιοτάτῃ ὑμῶν πόλει Σαχνίν πρὸς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, συμπάλλοντες μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Ἱεροσολυμίτου: «ἐν σοί τό τῆς Τριάδος μυστήριον ὑμνεῖται καί δοξάζεται Ἀχραντε· Πατήρ γάρ ἠυδόκησε καί ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί Θεῖον Πνεῦμα σοί ἐπεσκίασεν».

Τό θεῖον τοῦτο Πνεῦμα, τό ἐπισκίασαν τήν Παρθένον Μαρίαν, τήν γενομένην ναόν ἔμψυχον τοῦ θεοῦ Λόγου παρεκαλέσαμεν, ἵνα ἐπισκίασῃ καί τόν οἶκον τοῦτον τοῦ θεοῦ.

«Πνεῦμα ὁ θεός καί τούς προσκυνοῦντας Αὐτόν ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4,24), λέγει Κύριος. Οὐχ ἦττον ὅμως «ὁ γάρ τόπος, ἐν ᾧ ἰστάμεθα γῆ ἁγία ἐστίν», (Πρβλ. Πράξ. 7,33), τοὔτέστιν τόπος λατρείας καί συνάξεως, ἔνθα «ἀπαγγεῶ τό ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε», (Ἐβρ. 2,12/ Ψαλμ. 21,23). Καί κατά μέν τόν θεόπνευστον Ἑσδρα: «Καί νῦν ἐπιεικεύσατο ἡμῖν ὁ θεός ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν καί δοῦναι ἡμῖν στήριγμα ἐν τόπῳ ἁγιάσματος αὐτοῦ, τοῦ φωτίσαι ὀφθαλμούς ἡμῶν καί δοῦναι ζωοποίησιν μικράν ἐν τῇ δουλείᾳ τῶν παθῶν ἡμῶν», (Β΄ Ἑσδρ. 9,8). Κατά δέ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν: «Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τό ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἶμι ἐν μέσῳ αὐτῶν», (Ματθ. 18,20).

Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ θεοῦ κατά τήν ἔνσαρκον θείαν Αὐτοῦ Οἰκονομίαν «τά πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Του, τόν κόσμον ἀνεκαίνισεν Πνεύματι θείῳ. Ἀλλά καί τά νῦν «ψυχαί ἐγκαινίζονται· οἶκος γάρ ἀνετέθη νῦν εἰς δόξαν Κυρίου· ἔνθα καί ἐγκαινίζει τῶν πιστῶν τάς καρδίας, Χριστός ὁ θεός ἡμῶν εἰς σωτηρίαν βροτῶν».

Τήν δόξαν αὐτήν τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ καί τήν ἐν Χριστῷ ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσωμεν καί αἰνέσωμεν ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ σκηνώματι τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, τῷ νεοδημητῷ δηλονότι τούτῳ Ναῷ, τῷ καθιερωθέντι πρὸς τιμὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, περί τῆς ὁποίας ὁ ὑμνωδός Σέργιος ὁ Ἁγιοπολίτης/ Ἱεροσολύμιτης λέγει: «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τήν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γάρ γεννᾶται, ἡ πρό γαστρός προορισθεῖσα τοῦ θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τό τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρῶν βλαστήσασα ράβδος, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, τῶν Προφητῶν τό κήρυγμα, καί τῶν δικαίων, Ἰσακίμ καί Ἄννης τό βλάστημα. Γεννᾶται τοίνυν, καί ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίκτεται, καί ἡ Ἐκκλησία τήν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται, ὁ ναός ὁ ἅγιος, τό τῆς θεότητος δοχεῖον, τό παρθενικόν ὄργανον, ὁ βασιλικός θάλαμος, ἐν ᾧ τό παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὄν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τήν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν».

Ἰδοὺ ἡ δόξα καί ὁ πλοῦτος τοῦ θεανθρωπίνου σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά καί τοῦ ἐπιγείου ἁγιάσματος τούτου, περί οὗ ὁ ὑμνωδός βοᾷ καί λέγει: «οὐρανός πολύφωτος ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας φωταγωγοῦσα τούς πιστούς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τόν οἶκον στερέωσον Κύριε».

Ὦντως ἡ Ἐκκλησία φωταγωγεῖ τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἅπαντας τούς πιστούς, διότι ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος: «ὁ θεός πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τήν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὀλίγον παθόντας αὐτός

καταρτίσει ὑμᾶς, στηρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει», (Α΄ Πετρ. 5,10). Ἐξ ἄλλου, εἰς τόν Οἶκον τοῦ Θεοῦ καλούμεθα «ἀνενέγκαι πνευματικᾶς θυσίας εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Α΄ Πετρ. 2,5). «θυσία τῷ Θεῷ, Πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει», (Ψαλμ. 50,19), λέγει ὁ ψαλμωδός. Ὁ δέ Ἀπόστολος Παῦλος παρακαλεῖ ἡμᾶς «παραστήσαι τά σώματα ἡμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ τήν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν», (Ρωμ. 12,1).

Καί τοῦτο, διότι ὁ Ναός τοῦ Θεοῦ εἶναι τόπος λατρείας, τοὔτέστιν τόπος μυστικῆς συνομιλίας μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπου κατά τό γεγραμμένον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ: «καί ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνώπιω, ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς τόν ἑαυτοῦ φίλον», (Ἐξόδ. 33,11). Μέ ἄλλα λόγια, ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ εἶναι τόπος προσευχῆς, «Προσευχὴ δέ, κατά τόν ὄσιον Ἰωάννην τῆς Κλίμακος ἐστὶ κατά μέν τήν αὐτῆς ποιότητα, συνουσία καί ἔνωσις ἀνθρώπου καί Θεοῦ κατά δέ τήν ἐνέργειαν, Θεοῦ καταλλαγὴ, τροφή ψυχῆς, νοῦ φωτισμός, ἐλπίδος ἀπόδειξις καί λύτης λύσις».

Κατά τήν ἐόρτιον ταύτην καί ἱστορικὴν ἡμέραν διὰ τήν πόλιν Σαχνίν καί τούς κατοίκους αὐτῆς, ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τοῦ ἀξιοθαυμάστου ὄντως καί τά νῦν ἐγκαινιασθέντος λατρευτικοῦ τούτου οἴκου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀνεγερθέντος τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ εὐσεβοῦς καί φιλοθέου Rum Orthodox ποιμνίου ἡμῶν, τοῦ ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ συμβιοῦντος μετὰ τῶν ἑτεροθρήσκων συμπατριωτῶν αὐτοῦ, καυχώμεθα ἐν Χριστῷ, μετὰ δέ τοῦ θείου Παύλου: «καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, οὐ μόνον δέ, ἀλλά καί καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δέ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δέ δοκιμὴ ἐλπίδα», (Ρωμ. 5, 2-4).

Ὁ ἔνθεος ζῆλος καί ἡ εὐλάβεια τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ πρὸς τό Πρόσωπον τῆς Θεοτόκου καί Μητέρας τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς τά ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται καί οἱ γηγενεῖς ἀνεπλάσθημεν καί ἐκ τῆς φθορᾶς ἀνεκαινίσθημεν καί ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ὠκοδόμησεν Ναόν οἶκον, δηλονότι προσευχῆς, ἔνθα τήν θείαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Χάριν ἀοράτως λαμβάνομεν.

Διό θερμᾶς εὐχαριστίας ἐκφράζομεν εἰς πάντας τούς ποικιλοτρόπως καί παντοιοτρόπως συνεργήσαντας καί συμβαλόντας εἰς τήν ἐπίτευξιν τοῦ σημαντικοῦ τούτου ἔργου, ἰδιαιτέρως εἰς τό τοπικόν Συμβούλιον τῆς πόλεως Σαχνίν καί τούς ἀξιοτίμους Προέδρους αὐτοῦ, εἰς τόν μακαριστόν κ. Saïd Khoury καί τόν ἀγαπητόν ἡμῖν υἱόν αὐτοῦ, Samer Khoury, εἰς τήν ἀδελφὴν ἡμῶν Ἐκκλησίαν Μόσχας καί τά φιλανθρωπικά Ρωσικά ἰδρύματα καί τέλος εἰς τόν ἀκαταπόνητον ὀδοντίατρον κ. Magid καί τήν οἰκογένειαν αὐτοῦ.

Ἔστω δέ τό ἔργον τοῦτο πρὸς δόξαν Θεοῦ καί ἔπαινον τῆς πόλεως Σαχνίν καί τοῦ εἰρηνοφίλου λαοῦ αὐτῆς. «Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 5,16). Ἔστω καί πάλιν ὁ λατρευτικός οἶκος τοῦ Θεοῦ, σύμβολον πίστεως, ἀγάπης, ἐλπίδος, εἰρήνης, δικαιοσύνης καί ἀσφαλείας», «οὐ γάρ ἐστὶ ἀκαταστασίας ὁ Θεός ἀλλά εἰρήνης», (Α΄ Κορ. 14,33), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν λέγοντες: «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον καί ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψόμεθα φῶς τό ἀπρόσιτον· καί

κατεύθυνον τά διαβήματα ἡμῶν πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, Πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἧς τό Γενέσιον ἐορτάζομεν καί πάντων τῶν Ἁγίων». Ἀμήν.

Εἰς τόν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος ταύτης, Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀνδρέαν Ἀλέμε ἀπενεμήθη τιμητικῶς ἐπιστήθιος σταυρός ὑπό τοῦ Μακαριώτατου.

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπό τῆς Κοινότητος τράπεζα εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν Συνοδείαν Αὐτοῦ καί πολλούς ἄλλους, κατά τήν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος καί πάλιν ὠμίλησεν ἐν προπόσει ὡς ἔπεται:

«Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καί τό ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον», (Ψαλμ. 89,17).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί Πατέρες,

Ἐντιμότατοι κύριοι καί κυρίαί,

Τίμια μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐντιμότατε κ. Δήμαρχε καί ἐκλεκτοί προσκεκλημένοι,

Ἀγάλλεται καί εὐφραίνεται ἡ πόλις Σαχνίν, διότι Κύριος ὁ Θεός ἐλάμπρυνε τό ἔργο τῶν χειρῶν τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Rum Orthodox Κοινότητος. Καί λέγομεν τοῦτο, διότι τοιαῦτα ἔργα, ὡς ὁ σημερινός ἐγκαινισθεῖς μεγαλοπρεπῆς ὄντως Ναός ἀποτελεῖ ἀφ' ἑνός μὲν κόσμημα διὰ τήν εὐρυτέραν περιοχήν τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ ἀναδεικνύεται ἡ πολιτισμική πρόοδος τῶν διαβιούντων ἐνταῦθα εἰρηνικῶς καί ἀρμονικῶς θρησκευτικῶν Κοινοτήτων. «Οὕτω λαμπάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσιν τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 5,16).

Ὁ ἐπιβλητικός οὗτος ναός μετά τῶν ἐτέρων οἴκων λατρείας ἀποτελοῦν μαρτυρίαν ἀψευδῆ ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπί παντί ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ», (Ματθ. 4,4).

Τά δέ ἐκπορευόμενα ρήματα διὰ στόματος Θεοῦ δέν εἶναι ἄλλα ἀπό τήν θείαν ἀγάπην, τήν εἰρήνην, τήν δικαιοσύνην καί τήν πρός ἀλλήλους ἀγάπην καί δὴ τήν ἀγάπην πρός τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς, «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ἡμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς», (Ματθ. 5,44), παραγγέλλει ὁ Κύριος.

Τό Rum Orthodox Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἡ μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλά καί ὁ πρῶτος θρησκευτικός καί ἐκκλησιαστικός θεσμός οὐκ ἐπαύσατο διὰ μέσου τῶν αἰώνων νά κηρύττη καί νά ὁμολογῇ καί προβάλλῃ τὰς θείας ἀξίας καί ἐπιταγὰς, αἱ ὁποῖαι ἐξυψώνουν τόν ἄνθρωπον, τόν συναποτελούμενον ἀπό σάρκα καί ψυχὴν, διό λέγει Κύριος: «τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδίσῃ τήν δέ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;», (Ματθ. 16,26). Διὰ τῶν λόγων τούτων χαιρετίζομεν πάντας ἡμᾶς, τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τό ἱστορικόν τοῦτο γεγονός τῶν Ἐγκαινίων, δηλονότι τοῦ εὐκτηρίου οἴκου τούτου καί ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστοῦμεν τά σεβαστά μέλη τῆς Κοινότητος ὑμῶν διὰ τήν παρασχεθεῖσαν Ἀβραμιαίαν φιλοξενίαν.

Ἐπί δέ τούτοις εὐχόμεθα, ὅπως Κύριος ὁ Θεός διὰ πρεσβειῶν τῆς

Ἵπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας σκέπη καί φυλάττη τήν πόλιν ταύτην, τόν λαόν αὐτῆς καί τό χριστεπώνυμον ποίμνιον. Ἔτη πολλά καί πνευματικῶς καρποφόρα. Ἀμήν».

Μετά τήν τράπεζαν ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τήν Δημαρχίαν τῆς πόλεως Σαχνίν.

Ἡ ἑορτή τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου ἐωρτάσθη ἐπίσης ἐν Ἀρχιερατικῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ εἰς τό προσκύνημα τοῦ Πανσέπτου Θεομητορικοῦ Μνήματος, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί ψαλλόντων τῶν νεοαφιχθέντων εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών μετά τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου.

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ὁ ἡγούμενος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ παρέθεσε κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας